

‘Straks moet ik het zelf doen, op mijn manier’

Het is heel zwaar, maar ook zo mooi

‘Je zit niet meer in de speedboot van het leven, maar in een roeiboot. De horizon kun je aanraken, en zo kijk je terug op je leven samen. Dan zie ik zo veel moois, dat is heel fijn. Het lastige is wel dat het leven voor iedereen om je heen gewoon doorgaat’, zegt Jan van der Meijden, de man van Jet.

Tekst: Ulrike Schmidt ~ Foto: Jonas Löllmann

‘In mijn hoofd ben ik 24/7 met Jet bezig. Maar zij zegt dat ze dat niet altijd genoeg ziet. Hoe kan dat? We hebben daar een heel praktische oplossing voor gevonden. ’s Ochtends aan de koffie vertelt Jet wat ze die dag van mij verwacht. Dan weet ik dat ook, hè?! En dan doe ik het, wel op mijn manier. Dat moesten we echt leren met elkaar.

Twee en een half jaar geleden zat ik met Jet, onze dochter Bente (24) en onze zoon Feyo (26) bij de dokter toen we hoorden dat Jets schouderbreuk het gevolg was van uitzaaiingen. De grond zakt onder je voeten weg, en wat zegt Jet dan: “Nou dan gaan we over twee weken naar de Weissensee, want nu kan ik het nog.” Zij schaatste een toertocht van honderd kilometer terwijl ik er maar vijfenzeventig haalde. We hadden een heerlijke week! Sindsdien leven we ongelooflijk intens.

Het besef dat tijd kostbaar is, maakt dat we veel opener staan voor bijzondere momenten en mooie ontmoetingen. Jet heeft een enorm netwerk, er hangen vaak zoveel mensen om haar heen. Aan het be-

gin vond ik dat ze “mijn” tijd met Jet benutten. Nu geniet ik als ik ernaar kijk. En ik stond op de rem als Jet weer wilde plannen had. Nu ga ik erin mee. Dit is zoals Jet is. Fantastisch! Een advies van kennis Hans van Breukelen heeft mij daar echt bij geholpen: “Geniet van wat wel kan, blijf samen dingen doen!”

Jetje is echt heel sterk. De afgelopen twee jaar heeft zij ons mee op sleeptouw genomen. Het moment dat het andersom wordt, is dichtbij. Ik weet dat enkele van haar vrienden mij dadelijk niet laten vallen. En ik heb twee geweldige kinderen die op eigen benen staan. Jet is bang dat ik niet voor mezelf kan zorgen. Da’s keilief! Maar dat gaat natuurlijk gewoon wel gebeuren. Op mijn manier.’ ●

Leestip: Désirée Hairwassers schreef over de ervaring van een partner van een vrouw met uitgezaaide borstkanker op <http://bit.ly/blogDees>